

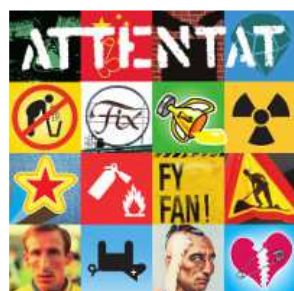


Attentat lever vidare

Publicerad: 2013-01-31

En helt ny platta den 6 februari, en massa gig med start på Pustervik den 9 mars och dagen därpå filmen "Glöden slocknar aldrig" som faktiskt föddes under en taxiresa. Det handlar om Attentat och för säkerhets skull har alla skrivit kontrakt med varandra för resten av 2013 för det blir ett intensivt år.

GK har fått in en intervju med sångaren, gaisaren och klacklegendaren Mats Jönsson. I den första handlar snacket om Attentat – i den andra avhandlas GAIS.



GK fick in en text om ett band starkt förknippat med GAIS. Vi är inte sena att publicera inskickade och intressanta texter. Here goes!

Förra året skrev medlemmarna i Attentat på ett kontrakt som verkligen band dem till varandra under 2013.

– Det är ett varv som gäller nu: platta, film och gig, säger Attentats sångare Mats Jönsson där vi sitter på Café Berlin på Vasagatan i Göteborg.

Sedan är det – förmodligen – slut för det band som förutom Jönsson består av gitarristerna Magnus "Paddan" Rydman och Patrik Kruse, basisten Cristian "Crippa" Odin och trummisen Paul Schöning.

Bandet vet dock hur länge det här varvet kommer att vara.

– Året ut. Vi har skrivit kontrakt. Med oss själva. Eftersom vi investerar så mycket tid och en del pengar i detta, så får ingen hoppa av förrän 13-12-31. Vi kan inte lägga en massa tid och så hoppar någon av när vi äntligen ska få lite gager, menar Jönsson.

– Vi säger inte att vi ska sluta efter det. Men vi vet åtminstone hur det här året ser ut. Om vi sedan spelar mer live eller gör fler nya låtar eller bara låter det vara eller säger att "nu är det stopp igen" – tja, det får vi se då.

Ganska politiska

Attentat bildades i Göteborg 1978 och var ett av de allra första banden i den då spirande svenska punkscenen.

Gruppen lade trumstockar, plektrum och annat åt sidan 1986 men har sedan dess återupstått för att bland annat uppmärksamma olika jubileum 1991, 1998 och 2003. Sommaren 2010 gjorde de en prestigespelning på Peace & Love i Borlänge.

Det som på allvar skiljer de tidigare återföreningarna åt från denna är att bandet har gjort en helt ny platta i "Fyn fan!" som släpps den 6 februari.

– Det är inte så att någon skriver en låt som är färdig med text, alla brygger och allting utan vi har en idé eller en textremsa eller melodisnutt att utgå ifrån, säger Jönsson.

– Om de andra inte är helt nöjda med en låt eller om jag inte är nöjd, då har man rätt att ändra på refrängen. Även om det är jobbigt för det blir bråk varje gång, säger Jönsson.

Texterna är, sammantaget, "ganska politiska".

– Allt är mer eller mindre politiskt men det kan vara privat politiskt. Av de sex låtar vi släppt som digitalsingel är två låtar mer privata som "Gilla mej" och "Sweet & Slade". "Gilla mej" och mansrollen, jag menar hur ska man vara som man – som Johnny Rotten, bröderna Birro eller Alexander Skarsgård? Och "Sweet & Slade" är min resa från Midvintersgatan i Kortedala, där jag växte upp, till att jag har en bostadsrätt i Linné. Det är en lång resa men samtidigt är den privat men ändå lite politisk, förklarar Jönsson.

Men självfallet finns det låtar som "kastar politik i ansiktet på folk" som exempelvis "Occupy Wall Street".

– Ni tar våra pengar – era svin – ge oss tillbaka dem! Och de flesta låtarna (på plattan) är sådana. Som "Fy fan svenske man". Jag ställer inte upp på mansrollen att de pekar ut mig som en sorts jävla skämtfigur, en fet rasist som super. För det är jag inte, eller hur? Jag är smartare än så!

I "Fattiga och rika" tar bandet upp att man som individ kan kämpa för det materiella men när man lämnar jordelivet finns det inget man kan ta med sig.

– Fickorna är ändå tomma när du blir begravd.

Tar på krafterna

Enligt Jönsson sker det ofta diskussioner om vad man ska göra med låtarna och hur soundet ska låta. Det är diskussioner som tar på krafterna.

– Man tycker kanske inte det just där och då, men nu tycker jag det är skönt att den kreativa processen är över. För den här gången.

Är det samma personer som hamnar på samma sida i diskussionerna?

– Inte alltid men jag ska inte avslöja för mycket. Ibland håller någon med mig, ibland håller två med mig. Det beror på om det handlar om design eller låtar eller politik. Men jag har väl mest att säga till om vad gäller image och hur en bild ska se ut eller hur ett omslag ska se ut. Men jag måste ändå ta upp det med vissa i bandet och då kan jag få ett "go" eller "inte go", säger Jönsson som uttalar "go" på engelska.

Omslaget till nya plattan "Fy fan!" består av 16 mindre bilder där tolv kan sägas ha en koppling till låtarna.

Nyhetsarkiv

[Nyheter från 2011](#)

[Nyheter från 2012](#)

[Nyheter från 2013](#)

Kommande resor

Sundsvall

48 anmälda (4 pl. kvar)

Kalender

< juli 2013 >						
må	ti	on	to	fr	lö	sö
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

GK leker SIFO

Hammarcupen står för dörren. Ska du vara med?

Givetvis. Nyktert fram till cupen nu för maximal form

Nä jag är för fet och dålig. Inget lag vill ha mig.

Går den på TV4 sport eller? Så jag kan idka självbefäclelse samtidigt

– Under diskussionerna kom vi fram till att vi skulle göra en symbol för vardera av de sex släppta singlarna. Det tyckte jag lät skitkul.

På vägen kom man fram till 16 symboler ordnade enligt fyra gånger fyra. Man kan tolka in de tolv låtarna – tretton om man köper vinylen – i symbolerna.

– Om man är smart, tillfogar Jönsson.

Och då är Kurt Axelsson med?

– Den kopplingen finns...men jag har glömt den nu...

Är det till låten "Stor grabb"?

– Just det, den är det! För begreppet stor grabb gäller ju inte i första hand Kurt Axelsson, Janne Olsson och de här grabbarna utan det är mer "jag är vuxen nu – tjöta inte på mej!" Men stor grabb kan ju också vara att man är Stor grabb, säger Jönsson som syftar på det som är att betrakta som en hederstitel för fotbollsspelare, en utmärkelse som baseras på ett visst poängsystem efter antalet landskamper.

Personlig favorit

Kurt Axelsson var – och är fortfarande – Jönssons personliga favorit bland alla atleter som representerat föreningen.

– Jag har sett "Pålle" (Sten Pålsön) mer men Kurt var min första idol. Jag visste inte vad proffs var för något innan farsan sa till mig att "Mats, Kurt Axelsson kommer inte att spela med GAIS mer i år för han har blivit proffs". "Vad fan är det för något?" Jag fattade ingenting. Jag var typ åtta år och jag var helt knäckt. Men året därpå kom ju Hasse (Johansson) och "Pålle" och det gick ju bra ändå, skrattar Jönsson som syftar på att Kurt blev proffs i belgiska Brügge sommaren 1967 och att Hasse och "Pålle" kom till GAIS 1968.

– Men det handlar mycket om nostalgi. En spelare som man egentligen har sett väldigt lite av och som man har glorifierat och som dessutom dog för länge sedan och som inte är tillgänglig för intervjuer. Han blir ju väldigt mytologiserad, säger Jönsson.

"Fy fan!" kommer att släppas på CD och vinyl – det senare gör att omslaget blir bättre.

Eller?

– Jag är skitnervös! Hur kommer det att bli? Men det borde ju bli bättre. Och vi har gjort affischer på omslaget (designat av Håkan Sandsjö) i A3-format och det är ju så jävla snyggt! Sandberg (Peter Sandberg på Bengans) har ju varit ute med dummies och satt upp i skivbutiker och fotat för att kolla hur det blev. Vi är ganska välplanerade i det här bandet.

För en gångs skull?

– Nej, alltid! Fast ändock – även om man försöker ligga steget före – så missar man en massa grejer.

Taxiresa blev film

Som om inte det vore nog med turné och skiva så kommer det en film också.

– I bandet har du fem knegare. Jag är musikkonsulent (på NBV), Paul är musiklärare, "Crippa" är fritidsledare,

"Paddan" är taxichaufför och Kruse är elektriker. Det är ju det som är grejen med Attentat. Vi är alla knegare.

Jönsson beskriver "Paddan" som oerhört stolt. När bandet hade gjort några demos hösten/vintern 2011/12, så spelade han dem för alla människor som han körde taxi på fredagar och lördagar och som han trodde kunde vara intresserade av rockmusik.

– Han skäms inte utan skruvade upp volymen som fan. Han körde en kille och drog på en av våra låtar. Det tog tio sekunder för den killen. "Hallå, jag känner igen dig, du spelar med Attentat och det här är ju för Attentat! Det här låter skitbra – jag måste få göra en film om er!"

Allvarligt? Sa han så?

– Det visade sig att han – Jonas Nyström – på den tiden när vi startade Attentat också spelade i ett band. De var två-tre år yngre och såg upp till oss. Vi kanske var – förlåt oss nu, Jonas – lite idoler för dem och för honom, säger Jönsson som förklarar att Jonas arbetar som reklamfotograf och filmare.

På nästa rep berättade "Paddan" vad som hade hänt med följd att Jönsson ringde Jonas och undrade om han verkligen menade allvar med att vilja göra en film om Attentat.

– Men det ville han och på den vägen var det.

Jönsson samlade in en massa gammalt material inklusive de cirka sex-sju timmar av rullande material som finns.

– Men – det är skit. Alltså, det som sker är asbra, vi spelar bra och vi ser jättebra ut, men kvaliteten är inte bra. Han ville inte ha med det först men vi menade att du måste ha med det även om det låter skit för det ju för fan patina!

Man måste få se tidsresan, säger Jönsson som ännu inte har fått se det färdiga resultatet av den film som just nu är 90 minuter lång, som ska klippas ned till 70-75 minuter för bio, 55 för TV och något längre på DVD.

Den färdiga filmen får du se på Pustervik den 10 mars men redan i nästa vecka kommer skivan "Fy fan!".

I del 2, som publiceras kommande dagar:

Misäråret 2012 går igenom och Jönsson rankar säsongen som en av de sämsta i modern tid tillsammans med två andra lika sura år som var...just det, vilka är det? Jönsson pratar om det år som gått och de två stora misstag som begicks under 2012 men att första träningsmatchen 2013 var positiv. "Det finns hopp för GAIS" menar Jönsson.

Like Send